

Một Ý Thơ Bay Qua Một Bài Thơ Để Lại

Có một bầy quạ đen / bay dưới chùm mây trắng. Anh nhớ em, nhớ lắm, áo trắng lấm tẩm hoa...

Nhớ nhiều khi vỡ òa...thấy cái gì cũng nhớ! Nhớ rồi nghe sờ sợ: ai có nhớ mình không?

Bầy quạ bay qua sông / nối cầu trong không khí. Chúng có lòng chung thủy / khi thả lông xuống sông?

Anh nhớ má em hồng / nhớ hoa đào trước ngõ...Anh nhớ hoài hồi đó / anh đi qua nhìn em...

Phải chi anh làm quen / rủ em đi chơi nhỉ? Qua cầu nhìn nước chảy / mình đổi áo cho nhau...

Anh nhớ câu ca dao..."qua cầu thương, đổi áo...áo tình yêu huyền ảo / Mạ có rày chẳng sao!".

Hồi đó là hồi nao? Là hồi nào? Cổ tích? Ôi những truyện anh thích, kể hoài cho anh nghe!

Bầy quạ đen bay kia...chúng bay về thiên cổ? Bay về miền quá khứ? Bay về thời chiêm bao?

Anh nhạt những cánh đào, nói làm sao với gió? "Xin gió đừng bay nữa...để tôi đừng nhớ ai!"?

Đừng nhớ ai tóc dài / buông dài như năm tháng...Đừng nhớ ai áo trắng / lấm tẩm những nụ hoa...

Một ý thơ bay qua / một bài thơ để lại / nếu em đừng con gái / nếu anh đừng con trai...

Đường Bà Trưng nối dài đến La Sơn Phu Tử...anh từng đi tư lự: Trăm Năm Nối Duyên Gì?

Trần Văn Lệ